

РЕШЕНИЕ

№ 2622

гр. София, 15.05.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 42 състав, в публично заседание на 17.04.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Дарина Драгнева

при участието на секретаря Камелия Миладинова, като разгледа дело номер **2612** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.128 и сл. от АПК, образувано по жалба на [фирма] [населено място], [улица], ет.3, против Акт за установяване на публично държавно вземане №01-2600/3582 от 13.04.2011г. на Заместник изпълнителния Директор на Държавен фонд „Земеделие“ [населено място], с което е определена сума в размер на 46 817.89лв. като недължимо платена субсидия за 2009г по СЕПП -39972.59лв. и НР2-други-6845.3лв. за недопустими за подпомагане площи. Разпоредено е сумата да се прихване от одобрените за изплащане средства за единно подпомагане на площ по подаденото през 2010г. заявление.

С жалбата се твърди, че неправилно е приложен материалния закон, акта е немотивиран, противоречи на Регламент ЕО №79682004г., както и че е нарушено правото на участие в производството по издаването му.

От съда се иска да отмени АУПДВ като незаконосъобразен и да осъди РА [населено място] да заплати разноските по делото.

Заместник изпълнителния Директор на Държавен фонд „Земеделие“, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и иска от съда да бъде отхвърлена като неоснователна. В резултат на установени нередности в СИЗП като част от ИСАК, е извършена пълна проверка на заявените плащания за 2009г., като е установено за част от парцелите промяна или отпадане на площи, които са били допустими за подпомагане за кампания 2009г. Данните са предоставени на ДФ Земеделие на 09.12.2010г., ЕК с решение от 15.04.2011г. изключва финансиране от страна на общностния бюджет сумата от 24 543 106.87 евро за Б., тъй като субсидиите за 2009г.

са изплатени по начин, който нарушава правилата на ЕС. Изключването е въз основа на констатации от предходни проверки на ЕК, установили слабости в СИЗП, довели до недължимо плащане на субсидии по директните плащания в Б.. С цел избягване на ново такова решение са предприети мерки по събиране на недължимо платените суми за кампания 2009г. Оспорения АУПДВ е издаден въз основа на констатирани разминавания между допустимата за подпомагане площ, определена спрямо данните, предоставени на ДФ „Земеделие” на 20.11.2009г. и на 09.12.2010г., в земеделските парцели, декларирани за кампания 2009г. За изброените блокови земеделски стопанства са налични сателитни снимки при разчитането, на които е установена недопустимост за подпомагане. За установяване общия размер на недопустимите площи, процентът им спрямо общата заявена площ, идентифициране на заявените за подпомагане парцели и на парцелите установени като недопустими за подпомагане, както и за отговор на въпроса защо са недопустими за подпомагане е поискано допускането на съдебно техническа експертиза.

Административен съд София град, като взе предвид доводите на страните, съобразно доказателствата и закона, намира за установено следното:

Предмет на съдебен контрол за законосъобразност е акт за установяване на публично държавно вземане №01-2600/3582 от 13.04.2011г. на Заместник Изпълнителния Директор на Държавен фонд Земеделие, с който е определена сума в размер на 46 817.89лв. като недължимо платена субсидия за 2009г по СЕПП -39972.59лв. и НР2-други-6845.3лв. за недопустими за подпомагане площи, заявени от Е. –Б. АД [населено място].

След извършена служебна проверка за законосъобразност на оспорения акт на основанията по чл.146 от АПК, съдът установи, че акта е издаден от компетентен орган, предвид правилото на чл.27 ал.4 от ЗПЗП, че вземанията, които произтичат от индивидуален административен акт, какъвто е уведомлението за извършено директно плащане по схемата за единно плащане на площ, са публични държавни вземания и се събират по реда на ДОПК, както и предвид Решение на УС на фонда по протокол №17/07.04.2011г., с който е определено АУПДВ по директните плащания да се издават и подписват от Заместник изпълнителния Директор на Държавен фонд „Земеделие”, в чийто ресор е отдел „ДПП”. Броя и компетентността, както и назначаването на Заместник изпълнителните Директори е в правомощията на УС на Ф., който ръководи Държавен фонд „Земеделие”, изпълняващ функциите и на Разплащателна агенция, поради което, и на основание чл. 166 ал.2 от АПК валидно е определен органа – издател на АУПДВ. Съгласно същата разпоредба АУПДВ се издава и обжалва по реда на АПК, поради което и изискванията за мотивиране на актовете, определени от Кодекса следва да бъдат спазени.

Не е задължително в АУПДВ да бъдат изложени конкретни фактически основания за определяне на части от референтните ЗП като недопустими за подпомагане по СЕПП и НДП, ако в документите подготвили издаването му се съдържа информация относно фактите, обусловили извода на органа за недължимо плащане на субсидията, поради фактически не точна или невярна информация предоставена от бенефициента. Документите, обусловили издаването на процесния АУПДВ всъщност представляват разпечатка на данните, съдържащи се в ИСАК – контролна система, която позволява

автоматично откриване на нередности, чрез компютърни средства, включително кръстосани проверки между земеделските парцели, декларирани в единната молба и референтните парцели по СИЗП, за да се провери допустимостта на площите като такива- чл.24, параграф първи, буква „в” от Регламент ЕО 796/2004г. В случая точно земеделските парцели, посочени в заявлението за подпомагане по СЕПП и НР2 и референтните парцели по СИЗП са били предмет както на първа, така и на втора кръстосана проверка. Предвид становището на МЗХ за нередност в самата СИЗП, която е отстранена, като и различните източници на данни за референтните парцели, използвани при изработване на допустимия слой за подпомагане за 2009г. и за коригирането му, съдът намира, че разликите в площта между декларираните и референтните парцели, се дължи на поведение на контролните администрации, а не на представяне на фактически неточна информация от страна на бенефициентите. Освен това законосъобразността на акта се проверява съобразно фактите, на които органа се позовава, и те определят предмета на доказване – съществуват ли или не. В случая не се твърди нито един факт от обективната действителност, който да бъде проверен от вещо лице, а се иска такова лице тепърва да установява защо съответните площи са преценени като недопустими за подпомагане. Отговора обаче се съдържа в писменото становище и в представените разпечатки от СИЗП и ИСАК по делото. В Закона за подпомагане на земеделските производители е вписано, че се отказва плащане по СЕПП на основанията посочени в чл.43 ал.3 и ал.4, съответно намалява се размера или се отказва плащането и на основание критериите установени от законодателството на Европейския съюз. Следователно изисква се в мотивите към АУПДВ да се посочи на кои критерии не отговаря частта от референтния парцел, определен като неподходящ за подпомагане по СЕПП. В Регламент ЕО № 73/2009 от 19.01.2009г. е предвидена възможност за намаления и изключвания на направените вече плащания, в случаите на неспазване на правилата за допустимост на подпомагането т.е. няма пречка да се установи недопустимост на площта за подпомагане, дори след като е изплатена субсидията. Условието за допустимост за подпомагане на площта като такава по СЕПП, съгласно Регламент ЕО №1782/2003г. са дадени в чл. 44 параграф 2 в Регламент ЕО №1982/2003г., а именно : „Хектар, даващ право на помощ" означава всякакъв вид селскостопанска площ в стопанството, заета от обработваема земя и постоянни пасища, освен площите, засадени с многогодишни култури, гори или които се използват за неселскостопански дейности. Регламент ЕО 73/2009г. от 10.01.2009г., който има обратно действие от 01.01.2009г. по отношение на механизмите за опростяване и на задължителното оставяне на земя под угар и отложено по отношение на правилата, които ограничават правата на земеделските производители или въвеждат ново задължение за кръстосано спазване, е дори по-благоприятен, защото определя като подходящи за подпомагане и хектари, които са заети от трайни насаждения. Правилата на чл.24 от Регламент ЕО 796/2004г. проверяват изпълнението на критериите за допустимост, установени от Регламент 1782/2003г., а те касаят правата на плащане /чл. 43 от същия регламент/ съответствие на декларираните земеделски парцели с референтните парцели по СИЗП, съответствие между права на плащане и определената площ, за да се установи дали отговарят на определениято дадено по чл.44 параграф втори и чл.54 от Регламент ЕО 1782/2003г. за допустими хектари. Критерии за допустимост на площите, изчислени в хектари, са конкретни факти от обективната действителност, които следва да бъдат установени от органите на РА, която е задължена да следи за дължимостта на плащането, но същевременно националните

органи на държавата-членка дължат и предоставянето на информация за референтните парцели на бенефициентите. РА може да иска връщането на оторизирано плащане, ако е подадена фактически неточна информация или, когато земеделския производител не може да установи, че не е допуснал грешка – по аргумент от правилото на чл.67 от Преамбюла на Регламент 796/2004г. Този принцип на не прилагане на намаленията и изключванията по отношение на критериите за допустимост е възпроизведен и в чл. 73, параграф 4 от Регламента, който дерогира задължението за възстановяване посочено в параграф първи, ако плащането е извършено по грешка от компетентните власти или друг орган и ако грешката не може да бъде установена по разумен път от земеделския производител. Именно хипотезата на дерогация на задължението за възстановяване на недължимо плащане се установява по делото, доколкото се касае за фактическа информация, въведена в СИЗП и ИСАК служебно от компетентните административни органи, а не от земеделския производител, при това неясна за него, а и за съда информация. Дали площта от референтните парцели представлява земя, която не може да се определи като хектар, допустим за подпомагане, защото е път, скала, гора, дърво, ограда, площ към сграда и т.н., или земеделския производител не изпълнява задълженията за кръстосано спазване, не става ясно от документите подготвили издаването на АУПДВ. При разчитането на цифровите изображения е следвало да се укаже състоянието на почвеното покритие, тъй като това е целта на заснемането, съобразно чл.24 от Регламент 796/2004г. Щом това е неясно, контролният орган е бил длъжен да извърши физическа проверка на терена, за да установи не истинност на декларираните данни към момента на подаване на заявлението. Бенефициента посредством нормативно определеното доказателствено средство – декларация и очертаване местоположението на земята, която заявява за подпомагане, установява фактите, относими към критериите за допустимост на плащането по СЕПП. След кръстосана проверка, извършена от системата ИСАК е установено, че плащането следва да бъде извършено, поради което и в тежест на органа е да установи кои факти от заявлението не отговарят на обективната истина като посочи конкретно какво представляват площите, определени като недопустими за подпомагане в доклад, който и да бъде предявен на бенефициента.

Предвид изхода от спора основателна е претенцията на жалбоподателя за осъждане на Разплащателна Агенция да заплати разноските по делото, представляващи държавна такса в размер на петдесет лева и възнаграждение за един адвокат в размер на 1200лв.

Водим от гореизложеното и на основание чл.172, ал.2, предл.2 от АПК, съдът

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Акт за установяване на публично държавно вземане № 01-2600/3582 от 13.04.2011г, издаден от Заместник-изпълнителния директор на Държавен фонд “Земеделие”.

ОСЪЖДА Разплащателна агенция [населено място] да заплати на Е. Б. АД [населено място] сумата от 1250лв./хиляда двеста и петдесет лева/, представляващи разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред ВАС.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: